

سُورَةُ الْمَسَدِ ۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
﴿۱﴾

شکسته بود دست آن بولهبِ هلاکت به جانِ همان بی‌ادب
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ
﴿۲﴾

درآمد و مالش به روزِ حساب نباشند حافظ بر او از عِقَابِ
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ
﴿۳﴾

درافتد به زودی به قعرِ جحیم شود غرقه‌ی آتش آنکه لئیم
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ
﴿۴﴾

فزون گردد آتش به دور و برش و حمّالِ هیزم بود همسرش
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ

بُودَ بِنْدی بر گردنِ او زِ لیف زِ اعمالِ ناپاک و فعلِ عنیف